

31997L0078

30.1.1998

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

L 24/9

ДИРЕКТИВА 97/78/ЕО НА СЪВЕТА**от 18 декември 1997 година****за определяне на принципите, които регулират организацията на ветеринарните проверки на продуктите, въведени в Общността от трети страни**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 43 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽²⁾,като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽³⁾,

(1) като има предвид, че животинските продукти или продуктите от животински произход и растителните продукти, подлежащи на проверки, предназначени да предотвратят разпространението на заразни или инфекциозни болести по животните, са изброени в приложение II към Договора;

(2) като има предвид, че посочването на принципи на общностно равнище относно организацията на ветеринарните проверки на продуктите, идващи от трети страни, спомага за защита на доставките и гарантира стабилност на пазара, като в същото време хармонизира мерките, необходими за осигуряване на опазването на здравето на животните и на хората;

(3) като има предвид, че създаването на вътрешния пазар е засилило нуждата от посочване на общи правила за ветеринарните проверки, при положение че проверките по границите вътре в Общността са премахнати;

(4) като има предвид, че след приемането на Директива 90/675/ЕИО на Съвета от 10 декември 1990 г. за определяне на принципите, които регулират организацията на ветеринарните проверки на продукти, въведени в Общността от трети страни ⁽⁴⁾ се наблюдава развитие в прилагането на директивата и е натрупан нов опит; като има предвид, че в интерес на прозрачността въпросната директива следва да бъде изменена;

(5) като има предвид, че хармонизирани изисквания за всички продукти от животински произход, внесени от трети страни в Общността, следва да бъдат установени; като има предвид, че по тази причина следва да се прилага една схема за проверка за тези продукти и да се направят необходимите адаптации;

(6) като има предвид, че трябва да бъдат посочени правила, по които партиди, внесени в Общността, без да са представени

на граничен инспекционен пункт, да преминат ветеринарна проверка в подобен пункт;

(7) като има предвид, че държавите-членки могат в определени случаи да налагат допълнителни изисквания към продукти, предназначени за внос; като има предвид, че държавите-членки, извършващи проверките, трябва да вземат предвид тези допълнителни национални изисквания по време на проверките;

(8) като има предвид, че с оглед превода по море или въздух на продукти с крайно местоназначение Общността следва да бъдат посочени ясни правила относно това, къде да се извършват въпросните проверки;

(9) като има предвид, че законодателството на Общността изисква определени продукти да бъдат наблюдавани от мястото на пристигане в Общността до местоназначението за опазване на общественото здраве и здравето на животните; като има предвид, че по тази причина трябва да бъдат установени стриктни правила;

(10) като има предвид, че стриктни правила следва да бъдат установени, за да се гарантира, че продуктите, пристигащи на границите на Общността, без да имат крайно местоназначение Общността, ще напуснат Общността;

(11) като има предвид, че продуктите, които изпълняват изискванията на Общността за внос, следва да бъдат отделени от тези, които не изпълняват въпросните изисквания; като има предвид, че, за да се отчетат тези различия, следва да се определят отделни системи за проверка;

(12) като има предвид, че доставката на продукти от животински произход за екипажа и пасажерите на морски и въздушни транспортни средства е от голямо търговско значение за Общността; като има предвид, че тези продукти често не отговарят на изискванията на Общността; като има предвид, че по тази причина следва да бъдат установени стриктни правила за опазване на общественото здраве и здравето на животните;

(13) като има предвид, че продукт на Общността, който е бил отхвърлен от трета страна и който е бил върнат в Общността, следва да се счита за вече неотговарящ на изискванията на Общността; като има предвид, че по тази причина следва да бъдат установени стриктни правила в това отношение за опазване на общественото здраве и здравето на животните;

(14) като има предвид, че следва да бъдат определени допълнителни гаранции с оглед предотвратяването на измами и следва да се предприемат действия за хармонизирани мерки за ликвидиране на измамнически действия и нередности;

(1) ОВ С 285, 23.8.1997 г., стр. 7.

(2) ОВ С 85, 17.3.1997 г., стр. 76.

(3) ОВ С 66, 3.3.1997 г., стр. 43.

(4) ОВ L 373, 31.12.1990 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 96/43/ЕО (ОВ L 162, 1.7.1996 г., стр. 1).

(15) като има предвид, че Директива 90/675/ЕИО е била съществено изменена на няколко пъти; като има предвид, че понастоящем са необходими допълнителни изменения и въпросната директива от съображения за яснота и рационалност следва да бъде отменена и заменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Държавите-членки извършват ветеринарните проверки на продукти от трети страни, въведени в една от териториите, изброени в приложение I, в съответствие с разпоредбите на настоящата директива.

Член 2

1. За целите на настоящата директива дефинициите, съдържащи се в член 2 от Директива 89/662/ЕИО на Съвета от 11 декември 1989 г. относно ветеринарните проверки по отношение на търговията вътре в Общността с оглед доизграждането на вътрешния пазар ⁽¹⁾ и член 2 от Директива 90/425/ЕИО на Съвета относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговия в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар ⁽²⁾, се прилагат при необходимост.

2. В допълнение:

- а) „продукти“ означава продуктите от животински произход, посочени в Директиви 89/662/ЕИО и 90/425/ЕИО, включително субпродукти от животински произход, невключени в приложение II към Договора, и растителните продукти, посочени в член 19;
- б) „документални проверки“ означава проверките на ветеринарния(те) сертификат(и) или ветеринарния(те) документ(и), или друг(и) документ(и), придружаващ(и) пратката;
- в) „проверка за идентичност“ означава проверка чрез визуална инспекция, за да се гарантира, че ветеринарния(те) сертификат(и) или ветеринарния(те) документ(и), или друг(и) документ(и), предвидени във ветеринарното законодателство, отговаря(т) на самия продукт;
- г) „физическа проверка“ означава проверка на самия продукт, която може да включва проверка на опаковката и температурата, а също вземане на проба и лабораторен тест;

⁽¹⁾ ОВ L 395, 30.12.1989 г., стр. 13. Директива, последно изменена с Директива 92/118/ЕИО (ОВ L 62, 15.3.1993 г., стр. 49).

⁽²⁾ ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29. Директива, последно изменена с Директива 92/118/ЕИО.

д) „лице, отговорно за товара“ означава всяко физическо или юридическо лице, което съгласно разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 г. за създаване на Митнически кодекс на Общността ⁽³⁾ носи отговорност за възникването на различни ситуации, обхванати от въпросния регламент, в които може да попадне пратката, както и представителят, посочен в член 5 от цитирания регламент, който поема такава отговорност за проследяване на проверките, посочени в настоящата директива;

е) „пратка“ означава определено количество продукти от един и същ вид, обхванати от еднакъв(ви) ветеринарен(ни) сертификат(и) или ветеринарен(ни) документ(и), или друг(и) документ(и), предвиден(и) от ветеринарното законодателство, превозвани от едно и също транспортно средство, което идва от една и съща трета страна или част от трета страна;

ж) „граничен инспекционен пункт“ означава всеки пункт за проверка, конструиран и одобрен съгласно член 6 за извършване на ветеринарни проверки на продукти, пристигащи от трети страни на границата на една от териториите, изброени в приложение I;

з) „внос“ означава свободното обращение на продукти и намерението за пускане на продукти в свободно обращение по смисъла на член 79 от Регламент (ЕИО) № 2913/92;

и) „одобро митническо направление“ означава одобреното митническо направление, посочено в точка 15 от член 4 от Регламент (ЕИО) № 2913/92;

й) „изисквания за внос“ означава ветеринарни изисквания към продуктите, предназначени за внос, установени в законодателството на Общността;

к) „компетентен орган“ означава орган на централната власт на държава-членка, овластен да извършва ветеринарни проверки, или всеки орган, на който са били делегирани такива правомощия.

ГЛАВА I

ОРГАНИЗАЦИЯ И ПОСЛЕДИЦИ ОТ ПРОВЕРКИТЕ

Член 3

1. Държавите-членки гарантират, че нито една пратка от трета страна няма да бъде въведена в нито една от териториите, изброени в приложение I, без да е преминала ветеринарните проверки, изисквани от настоящата директива.

2. Държавите-членки гарантират, че пратките се въвеждат във всяка от териториите, изброени в приложение I, през граничен инспекционен пункт.

⁽³⁾ ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 82/97 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 17, 21.1.1997 г., стр. 1).

3. Държавите-членки гарантират, че лицата, отговорни за товара, са задължени да изпратят предварително информация, като надлежно попълнят, където е приложимо, сертификата, посочен в член 5, параграф 1, или да предоставят в писмен вид или в електронна форма подробно описание на пратката, посочена в параграф 1, включително на продуктите, посочени в член 9 и член 19, параграф 1, на ветеринарния персонал на граничния инспекционен пункт, на който се представят продуктите.

Държавите-членки могат да проверяват митническите декларации на плавателни съдове и самолети, като следят те да съответстват на горепосочените изисквания и документи.

4. Митническите власти, на които граничният инспекционен пункт е подчинен географски, разрешават назначеното митническо направление на пратките само при условията, установени в сертификата, посочен в член 5, параграф 1.

5. Подробни правила за прилагане на настоящия член, по-специално за списъка от продукти, които подлежат на ветеринарна проверка, се приемат съгласно процедурата, установена в член 29.

Член 4

1. Всяка пратка подлежи на ветеринарни проверки на граничния инспекционен пункт, посочен в член 3, параграф 2, от компетентен орган, подчинен на официалния ветеринар съгласно член 6, параграф 1, буква б).

2. За всяка пратка официалният ветеринар въз основа на информацията, посочена в член 3, параграф 3, прави справка в базата данни, посочена в приложение I към Решение 92/438/ЕИО на Съвета от 13 юли 1993 г., относно компютризация на ветеринарните процедури при внос (проект „Shift“) ⁽¹⁾. Освен това за всяка пратка, предназначена за внос в една от териториите, изброени в приложение I, при необходимост той прави справка в базата данни, посочена в приложение II към Решение 92/438/ЕИО.

Официалният ветеринар гарантира, че са извършени всички операции, необходими за поддържане на базата данни и предвидени в Решение 92/438/ЕИО.

3. Всяка пратка подлежи на документална проверка независимо от одобреното митническо направление, за да се установи, че:

а) информацията в сертификатите или документите, посочени в член 7, параграф 1, съответства на информацията, изпратена предварително съгласно член 3, параграф 3;

б) в случай на внос данните, съдържащи се в сертификатите или документите, посочени в член 1 или други документи, осигуряват изискваните гаранции.

4. Като се изключат особените случаи, предвидени в членове 9 — 15, официалният ветеринар извършва следните проверки:

а) проверка за идентичност на всяка пратка, за да се гарантира, че продуктите отговарят на информацията, посочена в придружаващите сертификати или документи. С изключение на насипните пратки, предвидени в Директива 92/118/ЕИО на Съвета от 17 декември 1992 г. за определяне на ветеринарно-санитарните и здравните изисквания относно търговията и вноса в Общността на продукти, които не са подчинени, по отношение на посочените изисквания, на специалните правила на Общността, посочени в глава I от приложение А към Директива 89/662/ЕИО и, по отношение на патогените, на Директива 90/425/ЕИО ⁽²⁾, въпросната процедура включва:

i) когато продуктите от животински произход пристигат в контейнери, проверка, че печатите, поставени от официалния ветеринар (или компетентен орган), когато това се изисква от законодателството на Общността, са ненакърнени и че информацията, съдържаща се в тях, отговаря на тази, която е посочена в придружаващия документ или сертификат;

ii) в останалите случаи:

— за всички видове продукти, проверка, че шампите, официалната маркировка и здравната маркировка, идентифициращи страната и установяващи произхода, са налице и отговарят на онези в сертификата или документа,

— в допълнение, за опаковани или пакетирани продукти, проверка за специфичното етикетирание, предвидено във ветеринарното законодателство;

б) физическа проверка на всяка пратка:

i) за да гарантира, че продуктите отговарят на изискванията на законодателството на Общността и са годни за употреба за целите, определени в съпровождащия сертификат или документ.

Тези проверки трябва да бъдат извършени съгласно критериите, посочени в приложение III;

⁽¹⁾ ОВ L 243, 25.8.1992 г., стр. 27. Решение, изменено с Акта за присъединяване от 1994 г.

⁽²⁾ ОВ L 62, 15.3.1993 г., стр. 49. Директива, последно изменена с Директива 96/90/ЕО (ОВ L 13, 16.1.1997 г., стр. 24).

ii) преди да бъдат извършени с честота, която трябва да бъде определена преди 1 юли 1999 г. в съответствие с процедурата, посочена в член 29:

- всякакви лабораторни тестове на място,
- всякакво официално вземане на проби, изисквани за възможно най-бързо изследване.

5. Подробни правила за прилагането на настоящия член се приемат съгласно процедурата, установена в член 29.

Член 5

1. След завършване на необходимите ветеринарни проверки официалният ветеринар издава сертификат за съответната пратка продукти, удостоверяващ резултатите от проверките, по образец, предвиден в приложение Б към Решение 93/13/ЕИО на Комисията за установяване на процедурите за ветеринарните проверки на граничните инспекционни пунктове на Общността за продукти от трети страни ⁽¹⁾, адаптиран, когато е приложимо, към параграф 4.

2. Сертификатът, посочен в параграф 1, придружава пратката:

- докато пратката е под митнически надзор, като в този случай цитираният документ се позовава на митническия документ,
- в случай на внос до първото предприятие, посочено в Директива 89/662/ЕИО, или до първия център или организация по местоназначение, посочени в Директива 90/425/ЕИО.

3. Ако пратката се раздели на няколко части, разпоредбите на параграфи 1 и 2 се прилагат за всяка част.

4. Подробни правила за прилагане на настоящия член, включително за адаптирането на приложение Б към Решение 93/13/ЕИО, се приемат съгласно процедурата, установена в член 29.

Член 6

1. Граничните инспекционни пунктове трябва:

- а) да са разположени в непосредствена близост до входния пункт на някоя от териториите, изброени в приложение I, и в област, посочена от митническите власти съгласно член 38, параграф 1, буква а) и буква б), първо тире от Регламент (ЕИО) № 2913/92.

Въпреки това, когато това се налага поради географски ограничения (като кей за разтоварване или подстъп), може да се допусне граничен инспекционен пункт на определено разстояние от входния пункт съгласно процедурата, установена в параграф 2, и в случай на железопътен транспорт, на първата гара, посочена от компетентния орган;

- б) да бъдат поставени под контрола на официален ветеринар, който поема ефективно отговорност за проверките. Официалният ветеринар може да бъде подпомаган от специално обучен помошен персонал.

Той гарантира, че всички актуализации на базите данни, посочени в член 1, параграф 1, трето тире от Решение 92/438/ЕИО, са извършени.

2. В съответствие с процедурата, установена в член 29, списъкът на действащите гранични инспекционни пунктове в деня на публикуване на настоящата директива може впоследствие да бъде отменен или допълнен:

- а) чрез добавяне на нови гранични инспекционни пунктове:

- предложени от държава-членка, след като компетентният орган е проверил, че отговарят на изискванията на приложение II към настоящата директива и на Решение 92/525/ЕИО на Комисията от 3 ноември 1992 г. за определяне на изискванията за одобрение на гранични инспекционни пунктове на Общността, отговорни за ветеринарните проверки на продукти, въведени от трети страни ⁽²⁾,

- проверени от Комисията в сътрудничество с компетентния орган на държавата-членка;

- б) чрез затваряне на граничен инспекционен пункт, когато се установи, че не отговаря на условията, посочени в приложение II, по време на проверка, извършена от компетентния орган, или ако след проверките, предвидени в член 23, държавата-членка не вземе предвид заключенията от тази проверка в разумен срок, особено в случаите, когато проверките са установили сериозен риск за общественото здраве и здравето на животните.

3. Държавата-членка трябва в сериозните случаи, по-специално с оглед на общественото здраве или здравето на животните, да спре одобрението на граничен инспекционен пункт, разположен на нейна територия. Тя трябва да информира Комисията и останалите държави-членки за това спиране и за причините за него. Граничният инспекционен пункт може да бъде включен отново в списъка само съгласно параграф 2, буква а).

4. Комисията съставя и публикува списък на одобрените гранични инспекционни пунктове, като включва случаите, в които одобрението е временно спряно.

⁽¹⁾ ОВ L 9, 15.1.1993 г., стр. 33. Решение, последно изменено с Решение 96/32/ЕО (ОВ L 9, 12.1.1996 г., стр. 9).

⁽²⁾ ОВ L 331, 17.11.1992 г., стр. 16.

5. В очакване на приемането на решенията по параграф 2, буква а) списъкът, съставен съгласно основната Директива 90/675/ЕИО, остава валиден, без да се засягат изискванията, предвидени в параграф 3.

6. Подробни правила за прилагане на настоящия член се приемат съгласно процедурата, установена в член 29.

Член 7

1. Всяка пратка, предназначена за внос в една от териториите, изброени в приложение I, се придружава от оригинални ветеринарни сертификати или оригинални ветеринарни документи, или други оригинални документи, изисквани от ветеринарното законодателство. Оригиначните сертификати или документи остават на граничния инспекционен пункт.

2. Без да се засяга член 10, всяка пратка продукти от трета страна, предназначена за внос в една от териториите, посочени в приложение I, подлежи на проверка за идентичност и на физическа проверка, предвидени в член 4, параграф 4.

3. Митническите власти не допускат вноса на пратки продукти, освен ако — без да се засягат митническите правилници и специалните разпоредби, които трябва да се приемат съгласно член 10, параграфи 2 и 3 и член 18 — не се предостави доказателство, че съответните ветеринарни проверки са извършени със задоволителни резултати, че съответният сертификат е издаден съгласно член 5, параграф 1 и че компетентният орган има гаранцията, че таксите за инспекциите, посочени в Директива 85/73/ЕИО на Съвета от 29 януари 1985 г. за финансирането на ветеринарните инспекции и контрола, обхванати от Директиви 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 90/675/ЕИО и 91/496/ЕИО (изменени и консолидирани) ⁽¹⁾, са били или ще бъдат платени съгласно разпоредбите на посочената директива.

4. Ако пратката отговаря на условията за внос, официалният ветеринар предоставя на съответното лице заверено копие на оригиналните сертификати или документи и съгласно член 5, параграф 1 издава сертификат, удостоверяващ, че пратката отговаря на въпросните условия въз основа на ветеринарните проверки, извършени на граничния инспекционен пункт.

5. Търговията с продуктите, посочени в Директиви 89/662/ЕИО и 90/425/ЕИО и допуснати в една от териториите, изброени в приложение I към настоящата директива съгласно параграф 3 на настоящия член, се извършва по правилата, посочени в цитираните директиви, по-специално глава II от тях.

6. Подробни правила за прилагане на настоящия член се приемат съгласно процедурата, установена в член 29.

Член 8

1. В случай че:

— продуктите са предназначени за държава-членка или област, получила специфични изисквания в рамките на законодателството на Общността,

— са взети проби, но резултатите не са известни, когато транспортните средства напускат граничния инспекционен пункт,

— вносни продукти, разрешени за специфични цели, са включени в случаите, предвидени в законодателството на Общността,

допълнителна информация трябва да бъде съобщена на компетентния орган по местоназначението чрез мрежата „Анимо“, посочена в Директива 90/425/ЕИО.

2. Всяка пратка продукти, посочена в параграф 1, първо и трето тире и предназначена за друга държава-членка, преминава през документална проверка, проверка за идентичност и физическа проверка, посочени в член 4, параграфи 3 и 4, на граничния инспекционен пункт, разположен на територията на държавата-членка, в която се въвеждат продуктите, за да се провери по-специално дали съответните продукти отговарят на правилата на Общността, приложими към държавата-членка или района местоназначение. Въпреки това дивеч, който има кожа, внесен без кожата, подлежи на проверка за идентичност или физическа проверка освен санитарни проверки и изследване за остатъци, предвидени в Директива 96/23/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно мерките за наблюдение на някои вещества и остатъци от тях в живите животни и продуктите от животински произход ⁽²⁾, които следва да се извършват съгласно Директива 92/45/ЕИО на Съвета от 16 юни 1992 г. относно проблемите на общественото здраве и здравето на животните, свързани с умъртвяване на дивеч и предлагането на пазара на месо от дивеч ⁽³⁾ в предприятията по местоназначение, където месото трябва да бъде доставено под митнически надзор съгласно настоящия член, параграф 4, първо тире и в съчетание със сертификата, посочен в член 5, параграф 1.

Резултатите от проверките се изпращат на ветеринарния орган, отговорен за граничния инспекционен пункт, от който са влезли продуктите. В зависимост от резултата мерките, установени в член 24, се прилагат при необходимост.

3. Държавите-членки гарантират, че в случай на продукти, посочени в параграф 1, първо и трето тире и внесени в държава-членка, различна от държавата-членка по местоназначението, всички мерки следва да бъдат предприети, за да се гарантира, че съответната пратка ще достигне до предвидената държава-членка по местоназначението.

⁽¹⁾ ОВ L 32, 5.2.1985 г., стр. 14. Директива, последно изменена с Директива 96/43/ЕО (ОВ L 162, 1.7.1996 г., стр. 1).

⁽²⁾ ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 10.

⁽³⁾ ОВ L 268, 14.9.1992 г., стр. 35. Директива, последно изменена с Директива 96/23/ЕО (ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 10).

4. Продуктите, които следва да се наблюдават съгласно законодателството на Общността от граничния инспекционен пункт на пристигане до предприятието по местоназначение, се изпращат при следните условия:

- въпросните пратки се експедира от граничния инспекционен пункт на пристигане до предприятието по местоназначение под надзора на компетентния орган във водонепропускливи превозни средства или контейнери, запечатани от компетентните органи. Продуктите, посочени в параграф 1, трето тире, остават под митнически надзор, докато достигнат местоназначението съгласно процедура T5, посочена в Регламент № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 г. за установяване на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността ⁽¹⁾ в съчетание със сертификата, предвиден в член 5, параграф 1, установяващ разрешеното местоназначение и, ако е приложимо, цитиращ вида на предвидената обработка,
- официалният ветеринар на съответния граничен инспекционен пункт информира ветеринарните органи, отговорни за предприятието по местоназначение на пратката, за произхода и предназначението на продукта чрез мрежата „Анимо“,
- продуктите преминават в предприятието по местоназначение през преработка, определена в съответното законодателство на Общността,
- официалният ветеринар по местоназначението или в случаите, предвидени в глава 10 от приложение I към Директива 92/118/ЕИО, официалният ветеринар, отговорен за междинния склад, следва да бъде информиран от ръководството на предприятието по местоназначение или на междинния склад за пристигането на продукта и местоназначението и в рамките на 15 дни да уведоми официалния ветеринар на граничния инспекционен пункт, който го е уведомил за пратката. Официалният ветеринар извършва редовни проверки, за да гарантира, че продуктите са пристигнали в предприятието по местоназначение, по-специално като проверява входящите регистри.

5. Ако се предостави доказателство на компетентния орган на входния граничен инспекционен пункт, без да се засягат разпоредбите на член 20, за това, че продуктите, декларирани като предназначени за одобрено предприятие, не са пристигали по местоназначение, органът взема подходящи мерки по отношение на лицето, отговорно за товара.

6. Държавите-членки представят на Комисията списък с одобрените предприятия, както е посочено в параграф 4, за съответните продукти съгласно съответното законодателство на Общността.

Когато едно предприятие не изпълни изискванията за уведомяване, държавата-членка може да отнеме одобрението и налага необходимите санкции съгласно естеството на възникналия риск.

Комисията публикува списък на одобрените предприятия и отговаря за неговото актуализиране и разгласяване на държавите-членки.

7. Подробни правила за прилагане на настоящия член, съставени след консултация с митническите органи, се приемат съгласно процедурата, установена в член 29.

Член 9

1. Пратки, предназначени за внос в една от териториите, изброени в приложение I, които пристигат на един граничен инспекционен пункт, но са предназначени за внос през друг граничен инспекционен пункт, разположен на същата територия или разположен на територията на друга държава-членка, подлежат на проверка за идентичност и физическа проверка на граничния инспекционен пункт по местоназначение, при условие че превозът се извършва по море или по въздух. Следните процедури се извършват на входния граничен инспекционен пункт:

- a) ако пратката се прехвърля от един самолет на друг или от един плавателен съд на друг в рамките на митническата територия на едно и също пристанище или летище, директно или след като е била разтоварена на кея или на терминала за период, по-кратък от минималния период, посочен в буква б), компетентният орган следва да бъде информиран от лицето, отговорно за товара. Възможно е, по изключение, ако съществува риск за здравето на животните или за общественото здраве, да се извърши документална проверка на продуктите въз основа на сертификата или ветеринарния документ за произход, или всякакъв друг оригинален документ, придружаващ съответната пратка, или заверено копие от такъв;
- b) ако пратката е разтоварена по различен начин, е необходимо:
  - i) да бъде съхранявана за максимален и минимален период и при условия, които трябва да бъдат определени съгласно процедурата, посочена в параграф 2, под надзора на компетентния орган на митническата територия на пристанището или летището в очакване на изпращане до друг граничен инспекционен пункт по море или по въздух;
  - ii) да бъде подложена на документална проверка на продуктите по отношение на документите, посочени в буква а);
  - iii) без да се засяга член 20, да бъде подложена по изключение на проверка за идентичност и физическа проверка, ако има някаква вероятност от опасност за общественото здраве или здравето на животните.

⁽¹⁾ ОВ L 253, 11.10.1993 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1427/97 (ОВ L 196, 24.7.1997 г., стр. 31).

2. Подробни правила за прилагане на настоящия член се приемат съгласно процедурата, установена в член 29.

3. Съветът, който се произнася с квалифицирано мнозинство по предложението на Комисията, може да разшири разпоредбите на настоящия член и към претоварването на стоки, превозвани с железопътен транспорт.

Член 10

1. По искане на държава-членка, подкрепено от необходимата информация, или като действия по своя инициатива, Комисията може съгласно процедурата, установена в член 29, да реши, че физическите проверки следва да са с по-малка честота при определени условия, и по-специално с оглед на резултатите от предишни проверки на продукти, за които условия на внос са били хармонизирани, т.е. продукти, които отговарят на следните три условия:

- а) произхождат от трети страни или региони на трети страни, предложили задоволителни здравни гаранции относно проверките на мястото на произход на продуктите, предназначени за внос в една от териториите на Общността, изброени в приложение I;
- б) доколкото според изискванията на законодателството на Общността произхождат от предприятия от списъка, съставен съгласно правилата на Общността, или в случай на заведения, одобрени съгласно Решение 95/408/ЕО на Съвета от 22 юни 1995 г. относно условията за съставяне за преходен период на временни списъци на предприятия от трети страни, от които държавите-членки са оправомощени да внасят определени продукти от животински произход, рибни продукти или живи двучерупчести мекотели ⁽¹⁾, от предприятие, което е било подложено или на проверка от Общността, или на национална проверка;
- в) издадени са сертификати за внос на съответните продукти.

2. Преди да внесе предложение за предоставяне на такива дерогации по отношение на продуктите от дадена трета страна, Комисията представя доклад на Постоянния ветеринарен комитет за въпросната трета страна, като взема предвид следното:

- а) гаранциите, предложени от въпросната трета страна за цялата или част от нейната територия, по отношение на изпълнението на изискванията на Общността, включително относно проверките за остатъци;
- б) санитарната ситуация на животните в съответната трета страна;
- в) информация за общото здравно състояние във въпросната трета страна;

⁽¹⁾ ОВ L 243, 11.10.1995 г., стр. 17. Решение, последно изменено с Решение 97/34/ЕО (ОВ L 13, 16.1.1997 г., стр. 33).

г) естеството на мерките, прилагани от третата страна за наблюдение и борба с болестите;

д) структури, умения, независимост и квалификация на ветеринарните служби или други компетентни служби;

е) съответствие с минималните стандарти, посочени в правото на Общността по отношение хигиената на производството;

ж) вид на продукта или продуктите и неговия/техния потенциален здравен риск;

з) правила за разрешаване на определени вещества и изпълнение на изискванията, посочени в Директива 96/22/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно забраната за употреба в животновъдни ферми на определени вещества с хормонално или тиростатично действие и на бета-агонисти ⁽²⁾ и в Директива 96/23/ЕО;

и) резултат от инспекции на Общността или национални инспекции;

й) резултат от проведени проверки при внос;

к) анализ на възникналия риск, дължащ се на естеството на продуктите, предназначени за внос, тяхното представяне или начин на превозване.

3. Без да се засяга параграф 1, ограничения в честотата на проверките може също да бъде договаряна съгласно споразумението за ветеринарно съответствие, сключено между Общността и третата страна на взаимна основа.

Такива ограничения трябва да бъдат приети съгласно процедурата, установена в член 29.

4. Подробни правила за прилагане на настоящия член се приемат съгласно процедурата, установена в член 29.

Член 11

1. Дадена държава-членка от името на всички държави-членки, през които пратката следва да премине транзитно, разрешава единствено транзита на пратки от една трета страна до друга трета страна, ако:

- а) пратките произхождат от трета страна, чиито продукти не са забранени за достъп на териториите, изброени в приложение I, и са предназначени за друга трета страна. Компетентният орган може да се отклони от изискването за прехвърляне, извършвано съгласно член 9, параграф 1, буква а), на пратки от един самолет на друг или от един плавателен съд на друг в рамките на митническата територия на същото пристанище или летище с цел реекспедиция без допълнителни спирки на териториите,

⁽²⁾ ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 3.

изброени в приложение I, като се следват общите критерии, които следва да се изготвят съгласно параграф 4;

- б) транзитното преминаване е било предварително разрешено от официалния ветеринар на граничния инспекционен пункт на държавата-членка, където пратката пристига първоначално на една от териториите, изброени в приложение I;
- в) лицето, отговорно за товара, предварително поема задължението да приеме обратно пратката, ако съответните продукти бъдат върнати, и да се разпореди с тях съгласно член 17.

2. Разрешението, посочено в параграф 1, трябва да отговаря на следните условия:

- а) пратките, представени за транзит на граничния инспекционен пункт, трябва да се придружават с документите, посочени в член 7, параграф 1, при необходимост заедно със заверен превод на тези документи;
- б) пратките с продукти трябва да бъдат представени на посочения граничен инспекционен пункт, за да преминат документална проверка и проверка за идентичност.

Дерогация от документалната проверка и проверката за идентичност може да се предостави от компетентния ветеринарен орган за морски и въздушен транспорт, когато пратката:

- не е разтоварена; в този случай и без да се засяга член 20, документалните проверки ще се ограничат до проверка на бордовия митнически манифест,
- е прехвърлена, както е описано в член 9, параграф 1, буква а) от един самолет на друг или от един плавателен съд на друг в рамките на митническата територия на същото пристанище или летище.

В изключителни случаи, които могат да представляват риск за общественото здраве или за здравето на животните, или когато има съмнения за нередности, трябва да бъдат извършени допълнителни физически проверки;

- в) в случай на превоз по шосеен, железопътен или воден път през териториите, изброени в приложение I, пратката трябва:
  - да бъде изпратена под митнически надзор съгласно Т1 процедурата, посочена в Регламент (ЕИО) № 2913/92, до изходния пункт на Общността заедно с документа, изискван съгласно параграф 2, буква а) и сертификата, посочен в член 5, параграф 1, удостоверяващ граничния инспекционен пункт, през който пратката ще напусне Общността,
  - да бъде транспортирана, без да се разтоварват или разделят продуктите след напускането на граничния инспекционен пункт на пристигане, в превозни средства или контейнери, запечатани от властите; не се разрешава никаква обработка по време на транспорта,
  - да напусне Общността през граничен инспекционен пункт най-късно до 30 дни от напускането на входния граничен

инспекционен пункт, освен когато е предоставена пълна дерогация съгласно процедурата, посочена в параграф 4, така че да бъдат отчетени надлежно обосноваваните случаи на географска отдалеченост;

- г) официалният ветеринар, който разрешава транспорта, информира официалния ветеринар на изходния граничен инспекционен пункт чрез мрежата „Анимо“;
- д) официалният ветеринар на изходния граничен инспекционен пункт декларира в сертификата, посочен в член 5, параграф 1, че съответните пратки са напуснали Общността и изпраща копие от документа на входния граничен инспекционен пункт по факс или всяко друго средство.

Ако официалният ветеринар на входния граничен инспекционен пункт не е информиран за напускането на продуктите на Общността в срока, определен в параграф 2, буква в), трето тире, той отнася въпроса до компетентния митнически орган, който извършва необходимото разследване, за да определи действителното направление на продуктите.

3. Всички разходи, възникнали съгласно настоящия член, са за сметка на лицето, отговорно за товара, или негов представител, без да се дължи обезщетение от държавата-членка, съгласно правилата, произтичащи от член 1 от Директива 85/73/ЕИО.

4. Подробни правила за приложение на настоящия член, по-специално обмяната на информация между входния и изходния граничен инспекционен пункт, се приемат съгласно процедурата, установена в член 29.

Член 12

1. Пратки, идващи от трети страни и предназначени за свободна зона, свободен склад или митнически склад, могат съгласно Регламент (ЕИО) № 2913/92 да бъдат допуснати от компетентния орган, само ако лицето, отговорно за товара, предварително е декларирало дали съответните продукти са с крайно предназначение пускане в свободно обращение на една от териториите, изброени в приложение I, или съществува друго крайно предназначение, което трябва да се уточни, както и това, дали продуктите отговарят на условията за внос или не.

При липса на ясни указания за тяхното крайно предназначение продуктите трябва да бъдат считани като предназначени за пускане в свободно обращение на една от териториите, изброени в приложение I.

2. Пратките преминават на входния граничен инспекционен пункт през проверка на документите, проверка за идентичност и физическа проверка, за да се определи дали продуктите отговарят на посочените условия за внос.

Физическа проверка не се изисква — освен при съмнение за риск за здравето на животни или за общественото здраве — ако от проверката на документите е видно, че продуктите не отговарят на изискванията на Общността.

Пратките се придружават от документите, посочени в член 7, параграф 1. При необходимост следва да се приложат заверени преводи на въпросните документи.

3. Ако вследствие на проверките, посочени в параграф 2, се установи, че изискванията на Общността са спазени, официалният ветеринар на граничния инспекционен пункт издава сертификата, посочен в член 5, параграф 1, заедно с митническите документи. Компетентният ветеринар и митническите власти на граничния инспекционен пункт разрешават влизането в склад в свободна зона, в свободен склад или в митнически склад. Такива продукти от ветеринарна гледна точка следва да се обявят за годни за последващо пускане в свободно обращение.

4. Ако вследствие на проверките, посочени в параграф 2, се установи, че съответните продукти не отговарят на изискванията на Общността, официалният ветеринар от граничния инспекционен пункт издава сертификата, посочен в член 5, параграф 1, заедно с официалните митнически документи. Митническите и ветеринарните власти на граничния инспекционен пункт могат в такива случаи да разрешават влизането само в склад в свободна зона, в свободен склад или в митнически склад, ако без да се засяга член 16, са спазени следните изисквания:

а) продуктите не трябва да идват от трета страна, подложена на забрана, както е посочено в член 11, параграф 1, буква а), първо изречение;

б) складовете в свободните зони и свободните складове или митническите складове трябва да бъдат одобрени от компетентен орган за съхранението на продуктите. За да бъдат одобрени, те трябва да отговарят на следните изисквания:

— трябва да се състоят от затворено пространство с входни и изходни пунктове, които са подлагани на постоянен контрол от ръководството на склада; ако складът е разположен в свободна зона, цялата зона трябва да бъде затворена и поставена под постоянен митнически надзор,

— те трябва да отговарят на условията за одобрение, установени в законодателството на Общността относно складовете, в които се съхраняват съответните продукти, или при липса на законодателство на Общността в тази област, в националното законодателство,

— те трябва да имат условия за ежедневно отчитане на всички пратки, влизачи или излизачи от склада, с подробни данни за вида и количеството на тези продукти за всяка пратка, както и името и адреса на получателя; тези данни трябва да бъдат съхранявани най-малко три години,

— те трябва да разполагат със складови помещения и/или хладилни стаи, позволяващи отделно съхранение на продукти, които не отговарят на ветеринарното

законодателство.

Компетентният орган може все пак, в случай на съществуващи складове, да разреши отделното съхранение на такива продукти в същото помещение, когато продуктите, които не отговарят на стандартите на Общността, са складирани в заключващи се помещения,

— те трябва да имат в наличност помещения, запазени за персонала, извършващ ветеринарните проверки.

Ако проверките, посочени в параграф 2, покажат, че лицето, отговорно за товара, е представило декларация с невярно съдържание по смисъла на параграф 1, това лице е задължено да ликвидира стоките в съответствие с член 17.

5. Компетентните органи предприемат всички необходими стъпки:

— за да гарантират, че условията за одобрение на складовете са спазени,

— да предотвратят съхранението на продукти, които не отговарят на ветеринарните изисквания на Общността, в същите стаи или помещения заедно с продуктите, които отговарят на тези изисквания,

— да гарантират ефективна проверка на входните и изходните пунктове на склада и по време на часовете за достъп да гарантират надзор от страна на ветеринарен орган. Те трябва по-специално да гарантират, че продуктите, които не отговарят на изискванията на Общността, не могат да напускат стаите и помещенията, където са съхранявани, без съгласието на компетентния орган,

— да извършат всички проверки, необходими за предотвратяването на всякаква промяна, замяна на продуктите, съхранявани в склада, или всякаква промяна на опаковката, приготвянето за пазара или преработката.

6. Държава-членка може на основание здравето на животните или общественото здраве да откаже да допусне в митнически склад, свободен склад или свободна зона продукти, ако те не отговарят на изискванията, установени в законодателството на Общността.

7. Пратките не трябва да влизат в свободна зона, свободен склад или митнически склад, освен ако не са снабдени с митническа пломба.

8. Пратките, посочени в параграф 4, могат да напускат свободна зона, свободен склад или митнически склад единствено за да бъдат експедирани до трета страна или склад, както е посочено в член 13, или за да бъдат унищожени, при условие че:

— експедирането до трета страна става съгласно изискванията на член 11, параграф 1, буква в) и параграф 2, букви а), в), г) и д),

— прехвърлянето в склад, както е посочено в член 13, се извършва съгласно T1 митническа контролна форма, с името и местоположението на цитирания склад в придружаващия сертификат, предвиден във въпросния член,

— транспортът до мястото на унищожаването става, след като съответните продукти са били денатурирани.

Въпросните партии впоследствие се изпращат при такива условия, че да се гарантира, че транспортът е извършен, без да се разтоварват стоките, под надзора на компетентните органи, във водонепропускливи превозни средства или контейнери, запечатани от компетентните органи.

Пратките не могат да се прехвърлят между складовете, посочени в настоящия член.

9. Всякакви разходи, възникнали съгласно настоящия член, включително разходите за изискваните инспекции и проверки, са за сметка на лицето, отговорно за товара, или негов представител, без да се дължи обезщетение от държавата-членка, съгласно правилата, произтичащи от член 1 от Директива 85/73/ЕИО.

10. Държавите-членки изпращат на Комисията списък със:

- а) свободните зони, свободните складове и митническите складове, както е посочено в параграф 4;
- б) операторите, както е посочено в член 13.

Комисията организира публикуването на списъка по буква а) в *Официален вестник на Европейските общности* и изпраща списъка с операторите по буква б) на останалите държави-членки.

11. В случай на неизпълнение на изискванията, посочени в параграфи 1 — 10, и доколкото тези изисквания се отнасят до склада, компетентният орган спира или оттегля своето одобрение, както е посочено в параграф 4, буква б). Компетентният орган информира Комисията и останалите държави-членки за всяко оттегляне.

Когато се открият нередности, независимо дали умишлени или поради груба небрежност, санкциите, посочени в националното законодателство на съответната държава-членка, се прилагат по отношение на лицето, отговорно за транспорта на пратката, след като пратката е напуснала склада.

12. Подробни правила за прилагане на настоящия член, по-специално относно процедурите за проверки, които трябва да бъдат извършени при пристигане и отпътуване на пратки във и от такива зони или складове, начина на съхранение на продуктите и разрешените обработки, се приемат съгласно процедурата, установена в член 29.

Член 13

1. Операторите, които директно снабдяват трансгранични средства за воден транспорт с продуктите, посочени в член 12, параграф 4, с цел консумация от екипажа и пасажерите, трябва освен да отговарят на изискванията на член 12, параграфи 1, 2, параграф 4, буква а), буква б), второ, трето и четвърто тире и параграфи 5, 6, 7 и 9, и:

- а) да имат предварително разрешение от компетентен орган за оператори;
- б) да се снабдяват с продукти, които не могат да бъдат преработвани, освен ако суровината не отговаря на изискванията на Общността;
- в) да разполагат със затворени помещения, чиито входни и изходни пунктове са под постоянен контрол на отговорното лице. Когато даден склад се намира в свободна зона, се прилагат изискванията на член 12, параграф 4, буква б), първо тире, второ изречение;
- г) да се задължат да не освобождават продуктите, посочени в член 12, параграф 4, за консумация на една от териториите, изброени в приложение I;
- д) да уведомяват компетентния орган при първа възможност за пристигането на продуктите в склада, както е посочено в буква в).

2. Операторите, посочени в параграф 1, трябва:

- а) да извършват доставки директно на борда на водните превозни средства или в специално одобрен склад в пристанището по предназначение, при условие че са взети мерки, за да се гарантира, че съответните продукти при никакви обстоятелства няма да напускат пристанищната зона към друго местоназначение. Транспортът на продукти от склада на произхода до пристанището по местоназначение трябва да се извършва под митнически надзор съгласно процедура T1, установена с Регламент (ЕИО) № 2913/92, и да бъде придружен от ветеринарен сертификат, съставен съгласно процедурата в параграф 6;
- б) да информират предварително компетентния орган на пристанищната зона на държавата-членка, от която се доставят продуктите, както и компетентните органи на пристанището на държавата-членка по местоназначение за датата на експедиране на продуктите заедно с подробности за тяхното местоназначение;
- в) да осигурят официално доказателство, че продуктите са достигнали крайното местоназначение;
- г) да съхраняват регистър с влизащите и експедираните пратки най-малко за три години. Регистърът трябва да позволява извършването на проверка на части от пратки, останали в склада.

3. Операторите следва да гарантират, че не снабдяват плавателни съдове с продукти, които не отговарят на изискванията на Общността, освен за да осигурят снабдяването на пасажери и екипаж извън бреговата зона на териториите, изброени в приложение I, така както тези изисквания са установени в национални разпоредби.

4. Компетентният орган на пристанищната зона на държавата-членка, от която се доставят продуктите, уведомява компетентния орган на пристанищната зона на държавата-членка по местоназна-

чение най-късно до експедицията на продуктите и го информира за местоназначението на продуктите чрез мрежата „Анимо“.

5. В случай на неизпълнение на изискванията на настоящия член компетентният орган трябва да оттегли разрешението, посочено в параграф 1, буква а). Компетентният орган информира Комисията и останалите държави-членки за всяко оттегляне.

6. Подробни правила за прилагането на настоящия член, по-специално относно процедурите за проверки, които трябва да се извършват при отпътуване и по време на транспорт и доставка на продуктите, които трябва да бъдат доставени директно на борда на водни превозни средства, включително доказателство, че въпросните продукти са достигнали своето законно местоназначение, се приемат съгласно процедурата, установена в член 29.

Член 14

1. Продуктите, за които одобреното митническо направление по смисъла на Регламент (ЕИО) № 2913/92 е различно от предвиденото в член 7 и член 12, параграф 3 от настоящата директива, освен ако не са унищожени или върнати, следва да преминат през проверка за идентичност и физическа проверка, за да се определи дали отговарят на изискванията за внос или не.

2. Подробни правила за прилагане на настоящия член се приемат при необходимост съгласно процедурата, установена в член 29.

Член 15

1. Дадена държава-членка може да разреши реимпорт на пратка продукти с произход от Общността, която е била отказана от трета страна, ако:

а) продуктите са придружени:

i) от оригинален сертификат или копие, заверено от компетентния орган, издал сертификата, придружаващ продуктите, заедно с подробности за причините за отказ и гаранция, че изискванията, регулиращи съхраняването и транспорта на продуктите, са спазени, в които се удостоверява, че съответните продукти не са преминали каквато и да било обработка;

ii) в случай на запечатани контейнери, от сертификат на превозвача, удостоверяващ, че товарът не е бил обработван или разтоварван;

б) въпросните продукти преминават документална проверка и проверка за идентичност и в случаите, предвидени в член 20, през физическа проверка;

в) пратката се връща директно при условията, предвидени в член 8, параграф 4, на предприятието на произхода в държавата-членка, в която е издаден сертификатът, и ако има транзитно преминаване през друга държава-членка, то да е било предварително разрешено от официалния ветеринар на граничния инспекционен пункт на държавата-членка, където пратката първоначално пристига в една от териториите на Общността, изброени в приложение I, от името на всички държави-членки, през които пратката ще премине транзитно.

2. Дадена държава-членка не може да се противопостави на повторното въвеждане на пратка продукти с произход от Общността, отказана от трета страна, ако компетентният орган, който е издал сертификата, се е съгласил да приеме обратно пратката и са спазени изискванията, посочени в параграф 2.

3. При обстоятелствата, предвидени в параграфи 1 и 2, въпросните продукти се изпращат при условия, които да гарантират, че транспортът се извършва до предприятието на първоначалния произход съгласно процедурата, посочена в член 8, параграф 4, във водонепропускливи превозни средства, идентифицирани и запечатани от компетентния орган, така че печатите да бъдат разкъсани при отваряне на контейнера.

4. Официалният ветеринар, който разрешава транспорта, информира компетентния орган за местоназначението чрез мрежата „Анимо“.

5. Всички разходи, възникнали в изпълнение на настоящия член, включително разходите за изискваните инспекции и проверки, са за сметка на лицето, отговорно за товара, или негов представител, без да се дължи обезщетение от държавата-членка съгласно правилата, произтичащи от член 1 от Директива 85/73/ЕИО.

6. Подробни правила за прилагане на настоящия член се приемат съгласно процедурата, установена в член 29.

Член 16

1. Настоящата глава не се прилага за продукти, които:

а) са част от личния багаж на пътници и са предназначени за лична употреба, доколкото тяхното количество не надвишава количеството, което следва да се определи в съответствие с параграф 3, и при условие че продуктите идват от държава-членка или трета страна, или част от трета страна, фигурираща в списъка, приет съгласно правилата на Общността, и вносятся от тях не е забранен;

б) са изпратени като малки пратки до физически лица, при условие че продуктите не са внесени с търговска цел, доколкото изпратеното количество не надвишава количеството, което следва да се определи в съответствие с параграф 3, и при условие че продуктите произхождат от трета страна или част от

трета страна, фигурираща в списъка, приет съгласно правилата на Общността, и вносът от тях не е забранен;

- в) се намират на борда на превозни средства, които се движат в интернационални пространства, и са предназначени за консумация от екипажа и пасажерите, при условие че не се въвеждат в някоя от териториите, посочени в приложение I.

Когато такива продукти или битови отпадъци от тях се разтоварват, те трябва да бъдат унищожени. Въпреки това, не е необходимо да се унищожават продукти, когато се прехвърлят директно от едно превозно средство, което се движи в международни пространства, на друго в същото пристанище и под митнически надзор;

- г) в случаите на количества, които не надвишават цифри, които следва да се определят в съответствие с параграф 3, са претърпели топлинна обработка в херметически запечатан контейнер до стойност F_0 , по-голяма или равна на 3,00, и:

i) са част от личния багаж на пътниците и са предназначени за тяхна лична употреба;

ii) са изпратени като малки пратки на физически лица, при условие че продуктите не са внесени с търговска цел;

- д) са изпратени като търговски мостри или са предназначени за изложби, при условие че не са предназначени за търговия и имат предварително разрешение за тази цел от компетентен орган;

- е) са предназначени за специални изследвания или анализи, доколкото е възможно да се установи при официална проверка, че въпросните продукти не се доставят за консумация от хора и че след приключване на изложбата или завършване на специалното изследване или анализ тези продукти, с изключение на количествата, използвани за изследването, ще бъдат унищожени или реекспедирани при определени условия, които следва да бъдат определени от компетентния орган.

В случая, посочен в буква д), и в настоящия случай държавата-членка на местоназначението гарантира, че съответните продукти не могат да бъдат използвани за цели, различни от тези, за които са внесени на тази територия.

2. Параграф 1 не засяга правилата, приложими за прясно месо и месни продукти съгласно член 1, параграф 2 от Директива 72/462/ЕИО на Съвета от 12 декември 1972 г. относно проблемите на санитарно-ветеринарните инспекции при внос на говеда, овце, кози и свине, прясно месо и продукти на месна основа от трети страни ⁽¹⁾.

3. Комисията определя правилата за прилагане, и по-специално ограниченията в темпото за различните продукти, които могат да бъдат обхванати от дерогациите, посочени в параграф 1, съгласно процедурата, установена в член 29.

Член 17

1. Пратките, които са въведени на една от териториите на Общността, без да са били представени за ветеринарни проверки в съответствие с изискванията на членове 3 и 4, се конфискуват и компетентният орган решава дали да бъдат унищожени съгласно параграф 2, буква б), или да бъдат реекспедирани съгласно параграф 2, буква а).

2. Когато проверките, посочени в настоящата директива, покажат на компетентния орган, че продуктът не отговаря на изискванията за внос, или когато проверките разкрият нередности, компетентният орган след консултация с лицето, отговорно за товара, или негов представител, решава:

- а) да реекспедира продукта извън териториите, изброени в приложение I, от същия граничен инспекционен пункт до местоназначение, съгласувано с лицето, отговорно за товара, като се използва същият вид транспорт в рамките най-много на 60 дни, когато няма пречки за това с оглед резултатите от ветеринарната проверка и санитарните изисквания.

В този случай официалният ветеринар на граничния инспекционен пункт трябва:

— да задейства процедурата за обявяване, предвидена в член 1, параграф 1, първо тире от Решение 92/438/ЕИО,

— при условия, които следва да бъдат определени от Комисията съгласно процедурата, посочена в параграф 7, да обезсили ветеринарните сертификати или документите, придружаващи отказаните продукти, така че да не е възможно отказаните продукти да бъдат внесени отново през друг граничен инспекционен пункт;

- б) или, ако реекспедицията е невъзможна или 60-дневният период, посочен в буква а), е изтекъл, или лицето, отговорно за товара, даде своето незабавно съгласие да се унищожат продуктите в най-близкото до граничния инспекционен пункт предприятие, предназначено за тази цел, съгласно Директива 90/667/ЕИО на Съвета от 27 ноември 1990 г. относно ветеринарните правила за изхвърлянето и обработката на животински отпадъци, за тяхното предлагане на пазара и за предотвратяване на патогени в храните от животински и рибен произход ⁽²⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 302, 31.12.1972 г., стр. 28. Директива, последно изменена с Директива 96/91/ЕО (ОВ L 13, 16.1.1997 г., стр. 27).

⁽²⁾ ОВ L 363, 27.12.1990 г., стр. 51. Директива, последно изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

В очакване на реекспедицията на продуктите, посочени в настоящата буква, или на потвърждение за основанието за отказ компетентните органи складираят въпросните продукти под надзора на компетентния орган за сметка на лицето, отговорно за товара.

3. Разпоредбите на членове 23 и 24 се прилагат, когато проверките, посочени в параграфи 1 и 2, установят сериозно нарушение или повтарящи се нарушения на ветеринарното законодателство на Общността.

4. Параграф 2 не се прилага, когато е било дадено разрешение от компетентния орган с цел да се разреши употребата на продукти съгласно Директива 90/667/ЕИО, при условие че не съществува никакъв риск за здравето на животните или общественото здраве.

5. Лицето, отговорно за товара, или негов представител поема разходите, възникнали в процеса на реекспедиция или унищожаване на пратката, или използването на продукта за други цели.

Освен това, когато е открита нередност в резултат на груба небрежност или умишлено нарушение, държавата-членка трябва да наложи наказанията, предвидени в нейното национално законодателство, на лицето, отговорно за товара.

6. Разпоредбите на Решение 92/438/ЕИО се прилагат.

7. Подробни правила за прилагане на параграфи 1 — 3, по-специално относно стандартизирането на критериите за преценка при вземане на решения за отказ, конфискация или унищожаване, се приемат съгласно процедурата, установена в член 29.

Член 18

Комисията в съответствие с процедурата, установена в член 29, въз основа на плановете, посочени във втория параграф, приема правилата, приложими към вноса в определени части от териториите, изброени в приложение I, като взема предвид природните ограничения, специфични за въпросните територии, по-специално тяхната отдалеченост от континенталната част на територията на Общността.

В тази връзка Френската република и Република Гърция трябва да изпратят на Комисията план, посочващ, по-специално в случая на френските отвъдморски департаменти и на определени острови и групи острови, вида на проверките, които ще бъдат извършвани при внос в тези региони на продукти, произхождащи от трети страни, като се вземат предвид естествените географски ограничения, специфични за тези територии.

Тези плановете определят проверките, извършвани, за да не се допусне при никакви обстоятелства реекспедицията на продуктите, въведени в тези територии, към други части от територията на Общността, освен ако въпросните територии не отговарят на изискванията на ветеринарното законодателство на Общността.

Член 19

1. Комисията съгласно процедурата, установена в член 29, съставя списък с растителни продукти, които по-специално, предвид тяхното последващо местоназначение, могат да повишат риска от разпространение на инфекциозни или заразни болести по животните и по тази причина подлежат на ветеринарните проверки, посочени в настоящата директива, и в частност на предвидените в член 4, за да се проверят произходът и планираното местоназначение на въпросните растителни продукти.

Съгласно същата процедура се приемат:

— санитарни изисквания за животните, които третите страни трябва да изпълнят, и гаранции, които трябва да бъдат предоставени, по-специално видът на всяка преработка, която следва да се изисква с оглед здравната ситуация на животни в тази страна,

— списък на третите страни, които с оглед на гаранциите могат да бъдат оправомощени да изнасят за Общността растителните продукти, посочени в първия параграф,

— конкретните процедури за инспекция, по-специално по отношение на вземането на проби, които могат да бъдат приложени към тези продукти, особено при внос в насипно състояние.

2. Пресни рибни продукти, незабавно разтоварени от риболовен плавателен съд, плаващ под флага на трета страна, трябва съгласно Регламент (ЕИО) № 1093/94 на Съвета от 6 май 1994 г. за определяне на условията, при които риболовни плавателни съдове от трети страни могат да разтоварват директно и да търгуват своя улов в пристанища на Общността⁽¹⁾ и преди да могат да бъдат внесени в която и да е от териториите, изброени в приложение I, да преминат през ветеринарните проверки, определени за риба, която е била разтоварена незабавно от риболовни плавателни съдове, плаващи под флага на държава-членка.

Въпреки това, чрез дерогация от член 3, параграф 2, дадена държава-членка може съгласно процедурата, установена в член 29, да бъде оправомощена да извършва проверките, посочени в настоящата директива, в случай на замразена и дълбоко замразена риба тон, разтоварена директно, без да са отстранени плавите или да е почистена от вътрешностите, от плавателен съд, принадлежащ на смесено предприятие, регистрирано съгласно съответните разпоредби на Общността, при условие че:

— проверките са извършени от компетентния орган на най-близкия граничен инспекционен пункт в предприятието по местоназначение, одобрено за преработка на такива продукти,

⁽¹⁾ ОВ L 121, 12.5.1994 г., стр. 3.

— преработвателното предприятие е разположено на не по-повече от 75 км от граничния инспекционен пункт,

— продуктите се превозват под митнически контрол съгласно процедурата, посочена в член 8, параграф 4, първо тире, от мястото на разтоварване до предприятието по местоназначение.

3. В съответствие с процедурата, установена в член 29, могат да се правят дерогации от разпоредбите на член 6, параграф 1, буква б), а по отношение на персонала, отговорен за извършването на проверките и за издаването на сертификатите, от разпоредбите на член 4, параграф 1 и член 5, параграф 1 за граничните инспекционни пунктове, през които се внася риба, в съответствие с Директива 91/493/ЕИО на Съвета от 22 юли 1991 г. за определяне на санитарните изисквания за производството и предлагането на пазара на рибни продукти ⁽¹⁾.

Член 20

1. Без да се засягат разпоредбите на настоящата глава, официалният ветеринар или компетентният орган трябва, когато съществува съмнение, че ветеринарното законодателство не е спазено или има съмнение по отношение на:

- а) идентичността или действителното местоназначение на продукта;
- б) това дали продуктът отговаря на гаранциите, предвидени в законодателството за подобен вид продукти;
- в) спазване на гаранциите за здравето на животните и общественото здраве, посочени в законодателството на Общността;

да извърши всякакви ветеринарни проверки, които ветеринарят или органът считат за подходящи, за да се потвърди или изключи съмнението.

Проверените продукти трябва да останат под надзора на компетентния орган до получаване на резултатите от проверките.

Ако съмненията се потвърдят, проверките върху продукти от същия произход трябва да се засилят в съответствие с член 17, параграф 3.

2. Подробни правила за прилагане на настоящия член се приемат съгласно процедурата, установена в член 29.

⁽¹⁾ ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 15. Директива, последно изменена с Директива 96/23/ЕО (ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 10).

Член 21

1. Република Австрия разполага със срок от три години от датата на влизане в сила на Договора за присъединяване, за да въведе системата за проверки, предвидена в настоящата глава. По време на преходния период Австрия прилага мерките, които ще бъдат определени преди датата на влизане в сила на Договора за присъединяване, съгласно процедурата, установена в член 29. Тези мерки гарантират, че всички необходими проверки са извършени във възможно най-голяма близост до външната граница на Общността.

2. Република Финландия разполага със срок от две години от датата на влизане в сила на Договора за присъединяване, за да въведе системата за проверки, предвидена в настоящата глава. По време на преходния период Финландия прилага мерките, които ще бъдат определени преди датата на влизане в сила на Договора за присъединяване, съгласно процедурата, установена в член 29. Тези мерки гарантират, че всички необходими проверки са извършени във възможно най-голяма близост до външната граница на Общността.

3. По молба на държава-членка може да бъде предвидена дерогация, съгласно процедурата, установена в член 29, от изискванията на осмо тире в приложение II за гранични пунктове, разположени на границата на страна кандидатка, за период от две години след 1 юли 1999 г.

ГЛАВА II

ПРЕДПАЗНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 22

1. Ако на територията на трета страна болест, посочена в Директива 82/894/ЕИО на Съвета от 21 декември 1982 г. за обявяване на болести по животните в рамките на Общността ⁽²⁾, зооноза или друга болест или всякакво друго явление или обстоятелство, които могат да се окажат сериозна заплаха за здравето на животните или общественото здраве, се прояви или разпространи или ако някаква друго сериозно съображение, свързано със здравето на животните или общественото здраве налага това, по-специално с оглед на установеното от нейните ветеринарни експерти или от извършените проверки на граничния инспекционен пункт, Комисията, като действа по своя инициатива или по молба на държава-членка, предприема незабавно една от следните мерки в зависимост от сериозността на ситуацията:

— спираща вноса от всички засегнати трети страни и, където е целесъобразно, от трети страни, през които стоката е преминала транзитно,

⁽²⁾ ОВ L 378, 31.12.1982 г., стр. 58. Директива, последно изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

- въвежда специални изисквания по отношение на продуктите, произхождащи от всички или част от съответните трети страни,
- съставя въз основа на действително установеното изисквания за подходящите проверки, които могат да включват в частност изследване на риска за общественото здраве и здравето на животните, и в зависимост от резултатите от тези проверки да увеличи честотата на физическите проверки.

2. Ако някоя от проверките, предвидени в настоящата директива, покаже, че пратката продукти може да представлява опасност за здравето на животните или общественото здраве, компетентният орган незабавно взема следните мерки:

- конфискува и унищожава въпросната пратка,
- незабавно информира другите гранични инспекционни пунктове и Комисията за установеното и за произхода на продуктите съгласно Решение 92/438/ЕИО.

3. В случая, предвиден в параграф 1, Комисията може да приеме временни предпазни мерки по отношение на продуктите, обхванати от членове 11, 12 и 13.

4. Представители на Комисията могат да направят незабавно посещение в съответните трети страни.

5. Когато държава-членка информира официално Комисията за нуждата от предприемане на предпазни мерки и последната не е приложила разпоредбите на параграфи 1 — 3 или не е информирала Постоянния ветеринарен комитет в съответствие с параграф 6, въпросната държава-членка може да предприеме временни предпазни мерки по отношение на въпросните продукти.

Когато държава-членка предприеме временни предпазни мерки по отношение на трета страна или предприятие в трета страна по смисъла на настоящия параграф, тя информира останалите държави-членки и Комисията в рамките на Постоянния ветеринарен комитет.

В срок от 10 работни дни Постоянният ветеринарен комитет разглежда отнесения към него въпрос при условията на член 28 с оглед разширяване, изменение или отмяна на мерките, предвидени в параграфи 1 и 3. Процедурата, предвидена в член 28, може също да бъде използвана за приемане на необходимите решения, включително тези, отнасящи се до движението на продукти вътре в Общността и на транзита на тези продукти.

6. Решения относно изменение, отмяна или разширяване на мерките, предприети съгласно параграфи 1, 2, 3 и 5, се вземат съгласно процедурата, установена в член 28.

7. Подробни правила за прилагане на настоящата глава се приемат при необходимост съгласно процедурата, установена в член 29.

ГЛАВА III

ИНСПЕКЦИЯ И ПРОВЕРКИ

Член 23

1. Когато еднаквото прилагане на изискванията на настоящата директива налага това, ветеринарните експерти на Комисията могат съвместно с компетентните органи да:

- a) проверят дали държавите-членки отговарят на посочените изисквания;
- b) правят проверки на място, за да гарантират, че проверките са извършени съгласно настоящата директива.

2. Държава-членка, на чиято територия се извършва проверка, осигурява на ветеринарните експерти от Комисията всякакво съдействие, което е необходимо за изпълнение на техните задачи.

Резултатът от направените проверки трябва да бъде обсъден с компетентния орган на съответната държава-членка, преди да се изготви и разпространи окончателният доклад.

3. Когато Комисията счита, че резултатът от проверките го оправдава, тя преразглежда ситуацията в рамките на Постоянния ветеринарен комитет. Той може да приеме необходимите решения съгласно процедурата, установена в член 28.

4. Комисията наблюдава развитието на ситуацията; в светлината на развитието и съгласно процедурата, установена в член 28, тя може да измени или отмени решенията, посочени в параграф 5.

5. Подробни правила за прилагане на настоящия член се приемат при необходимост съгласно процедурата, установена в член 29.

Член 24

1. Когато проверките, предвидени в настоящата директива, дават основание да се предполога, че ветеринарното законодателство на Общността е било сериозно или многократно нарушавано, компетентният орган взема следните мерки по отношение на продуктите, които са в основата на подобна практика, или на произхода на такива продукти:

- информира Комисията за вида на използваните продукти и съответната пратка; Комисията незабавно информира всички гранични инспекционни пунктове,
- държавите-членки извършват по-строги проверки на всички пратки продукти от същия произход. По-специално следва-

щите 10 пратки със същия произход трябва да бъдат задържани и да се внесе обезпечение за разходите по инспекциите на граничния инспекционен пункт за физическа проверка, включително вземане на проби и лабораторни тестове, предвидени в приложение III.

Когато допълнителните проверки потвърдят неспазването на законодателството на Общността, нередовната пратка или част от нея трябва да бъдат подложени на действията по член 17, параграф 2, букви а) и б),

— Комисията трябва да бъде информирана за резултата от по-строгите проверки и въз основа на тази информация предприема всички необходими разследвания, за да установи причините и произхода на установените нарушения.

2. Когато проверките разкрият, че максималните прагове на остатъчни вещества са надвишени, следва да се приложат проверките, посочени в параграф 1, второ тире.

3. Ако в случаите, когато са намесени трети страни, сключили споразумения за равно третиране с Общността, или трети страни, чиито пратки се проверяват с по-малка честота, Комисията след допитване до компетентните органи на съответната трета страна заключи, че тя не е изпълнила своите задължения и дадените гаранции съгласно плановете, посочени в член 29, параграф 1 от Директива 96/23/ЕО, Комисията съгласно процедурата, установена в член 29 от настоящата директива, прекратява привилегиата на тази страна да се ползва от намалената честота на проверките за въпросните продукти, докато третата страна не отстрани недостатъците. Същата процедура се прилага за отмяна на прекратяването.

При необходимост, за да се възстановят привилегиите, предоставени съгласно цитираните споразумения, делегация на Общността, включваща експерти от държавите-членки, може да посети съответната страна за нейна сметка, за да потвърди, че въпросните мерки са взети.

Член 25

1. Когато въз основа на проверките, извършени на мястото, където се търгуват продуктите, компетентният орган на държавата-членка счете, че настоящата директива не е била спазвана на граничния инспекционен пункт, в митническия склад, свободната зона или свободния склад на друга държава-членка, посочени в член 12, компетентният орган се свързва незабавно с компетентния централен орган на въпросната държава-членка.

Последният взема всички необходими мерки и информира компетентния орган на първата държава-членка за вида на извършените проверки, взетите решения и основанията за тези решения.

Ако компетентният орган на първата държава-членка счете, че мерките са недостатъчни, той разглежда съвместно с компетентния орган на въпросната държава-членка възможните начини и средства за разрешаване на ситуацията, когато е необходимо, чрез посещение във въпросната държава-членка.

Когато проверките, посочени в първата алинея, покажат повтарящо се неспазване на настоящата директива, компетентният орган на държавата-членка по местоназначение информира Комисията и компетентните органи на останалите държави-членки.

Комисията може по молба на компетентен орган на държава-членка по местоназначение или по своя собствена инициатива, като вземе предвид вида на разкритото нарушение:

— да изпрати инспекционна група във въпросната държава-членка със съдействието на компетентните национални власти,

— да поиска от компетентния орган да засили проверките, извършвани на въпросния граничен инспекционен пункт, митнически склад, свободна зона или свободен склад.

В очакване на разкритията на Комисията засегнатата държава-членка трябва по молба на държавата-членка по местоназначение да засили проверките на съответния граничен инспекционен пункт, митнически склад, свободна зона или свободен склад.

Държавата-членка по местоназначение може, от своя страна, да засили проверките на продукти със същия произход.

По молба от една от двете засегнати държави-членки — когато нередностите са потвърдени от инспекцията, посочена в пета алинея, първо тире — Комисията трябва съгласно процедурата, установена в член 28, да вземе подходящи мерки. Мерките трябва да бъдат потвърдени или преразгледани при първа възможност съгласно същата процедура.

2. Правото на обжалване, предоставено съгласно действащите закони в държавите-членки срещу решения на компетентните органи, не се засяга с настоящата директива.

Решенията, взети от компетентния орган, и мотивите към тях се съобщават на лицето, отговорно за товара, чиито интереси са засегнати от тези решения, или на неговия представител.

Ако съответното лице, отговорно за товара, или неговият представител поиска това, цитираните решения и мотивите към тях се изпращат до него в писмена форма заедно с подробности за правото на обжалване съгласно действащите закони в държавата-членка, извършваща проверките, като и приложимата процедура и срокове.

3. Подробни правила за прилагане на настоящия член се приемат съгласно процедурата, установена в член 29.

Член 26

1. Всяка държава-членка съставя програма за обмен на длъжностни лица, упълномощени да извършват проверки на продуктите, идващи от трети страни.

2. Комисията и държавите-членки координират програмите, посочени в параграф 1, в рамките на Постоянния ветеринарен комитет.

3. Държавите-членки вземат всички необходими мерки, за да направят възможно прилагането на програмите, произтичащи от координацията, посочена в параграф 2.

4. Всяка година в Постоянния ветеринарен комитет се обсъжда прилагането на програмите въз основа на докладите, изготвени от държавите-членки.

5. Държавите-членки вземат предвид натрупания опит за подобряване и развитие на програмите за обмен.

6. Финансова помощ от Общността трябва да бъде отпусната за насърчаване на ефективното развитие на програмите за обмен. Подробни правила за финансовата помощ от Общността и предвидената сума за сметка на бюджета на Общността се определят с Решение 90/424/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно разходите във ветеринарната област ⁽¹⁾.

7. Подробни правила за прилагане на параграфи 1, 4 и 5 се приемат при необходимост съгласно процедурата, установена в член 29.

Член 27

Държавите-членки гарантират, че официалните ветеринари, назначени на граничните инспекционни пунктове, участват в специалните програми за обучение, посочени в настоящия член.

Комисията в съответствие с процедурата, установена в член 29, очертава основните насоки на тези програми.

Комисията най-малко веднъж годишно организира семинари за лицата, които осъществяват програмите, с оглед гарантиране на координация.

Мерките, предвидени в настоящия член, се финансират съгласно дял III от Решение 90/424/ЕИО.

⁽¹⁾ ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 19. Решение, последно изменено с Решение 94/370/ЕО (ОВ L 168, 2.7.1994 г., стр. 31).

ГЛАВА IV

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 28

Когато се прави позоваване на процедурата, предвидена в настоящия член, Постоянният ветеринарен комитет, създаден с Решение 68/361/ЕИО на Съвета ⁽²⁾, взема решения съгласно правилата, посочени в член 17 от Директива 89/662/ЕИО.

Член 29

Когато се прави позоваване на процедурата, установена в настоящия член, Постоянният ветеринарен комитет взема решения съгласно правилата, посочени в член 18 от Директива 89/662/ЕИО.

Член 30

Приложения II и III могат да бъдат допълвани в съответствие с процедурата, установена в член 29.

Член 31

Настоящата директива не засяга задълженията, произтичащи от митническите правила.

Член 32

Държавите-членки могат да използват финансовата помощ на Общността, предвидена в член 38 от Решение 90/424/ЕИО, за прилагането на настоящата директива.

Член 33

Директива 90/675/ЕИО се отменя считано от 30 юни 1999 г.

Актовете, приети въз основа на Директива 90/675/ЕИО, трябва да останат в сила до приемането на разпоредбите, предназначени да ги заменят въз основа на настоящата директива.

Всеки акт, приет въз основа на настоящата директива, трябва, ако е необходимо, да определя дата, от която неговите разпоредби заменят съответните разпоредби на акта, приет въз основа на Директива 90/675/ЕИО.

Позовавания на отменената директива се тълкуват като позоваване на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието, показана в приложение IV.

⁽²⁾ ОВ L 255, 18.10.1968 г., стр. 23.

Член 34

1. Държавите-членки приемат и публикуват законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива преди 1 юли 1999 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Държавите-членки прилагат тези разпоредби от 1 юли 1999 г.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 35

Настоящата директива влиза в сила на 20-ия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 36

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 18 декември 1997 година.

За Съвета
Председател
F. BODEN

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ТЕРИТОРИИ, ИЗБРОЕНИ В ЧЛЕН 1

1. Територията на Кралство Белгия.
  2. Територията на Кралство Дания, с изключение на Фарьорските острови и Гренландия.
  3. Територията на Федерална република Германия.
  4. Територията на Кралство Испания, с изключение на Сеута и Мелила.
  5. Територията на Република Гърция.
  6. Територията на Френската република.
  7. Територията на Ирландия.
  8. Територията на Италианската република.
  9. Територията на Великото херцогство Люксембург.
  10. Територията на Кралство Нидерландия в Европа.
  11. Територията на Португалската република.
  12. Територията на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия.
  13. Територията на Република Австрия.
  14. Територията на Република Финландия.
  15. Територията на Кралство Швеция.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОДОБРЕНИЕ НА ГРАНИЧНИТЕ ИНСПЕКЦИОННИ ПУНКТОВЕ

За да получат одобрение от Общността, граничните инспекционни пунктове трябва да разполагат със:

- необходимия персонал за проверка на документите (ветеринарно-санитарен или здравен сертификат или всякакъв друг документ, посочен в законодателството на Общността), придружаващи продуктите,
- достатъчен брой според количеството продукти, които ще обработва граничният инспекционен пункт, ветеринарен и допълнителен персонал, специално обучен, за да извършва проверки, удостоверяващи, че продуктите отговарят на придружаващите документи, и системни физически проверки на всяка пратка продукти,
- достатъчен персонал за вземане и обработка на произволно подбрани проби от партии продукти, представени на даден граничен инспекционен пункт,
- достатъчно големи помещения на разположение на персонала, отговорен за извършване на ветеринарните проверки,
- подходящи хигиенични помещения и съоръжения за извършване на рутинни изследвания и вземане на проби съгласно настоящата директива,
- подходящи хигиенични помещения и съоръжения за вземане и обработка на проби от рутинни проверки, посочени в правилата на Общността (микробиологични стандарти),
- услугите на специализирана лаборатория, която може да извършва специални изследвания на пробите, взети на въпросния пункт,
- помещения и хладилни складове за съхраняване на части от пратки, взети за изследване, и продукти, чието пускане в свободно обращение не е разрешено от ветеринарния служител, отговорен за граничния инспекционен пункт,
- подходящо оборудване за бърз обмен на информация, по-специално с други гранични инспекционни пунктове (чрез компютризираната система, предвидена в член 20 от Директива 90/425/ЕИО или проекта „Shift“),
- услугите на предприятие, способно да извършва обработката, предвидена в Директива 90/667/ЕИО.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ФИЗИЧЕСКИ ПРОВЕРКИ НА ПРОДУКТИТЕ

Целта на физическата проверка на продукти от животински произход е да гарантира, че продуктите отговарят на целта, посочена във ветеринарния сертификат или документ: гарантите за произход, удостоверени от трети страни, трябва съответно да бъдат потвърдени, като се гарантира, че последващият транспорт на продукта не е променил първоначално гарантираното изискване, посредством:

- а) сензорни проверки: мирис, цвят, консистенция, вкус;
- б) обикновени физически или химични тестове: рязане, топене, варене;
- в) лабораторни тестове за откриване на:
  - остатъчни количества,
  - патогени,
  - замърсители,
  - доказателство за промяна.

Независимо от вида на продукта следното трябва да бъде извършено:

- а) проверка на условията и начина на транспорт, за да се идентифицира по-специално всякакъв недостатък или нарушаване на веригата на охлаждане;
- б) действителното тегло на пратката и теглото, посочено във ветеринарния сертификат или документа, трябва да бъде съпоставено и цялата пратка да бъде претеглена при необходимост;
- в) опаковашите материали и всички маркировки (печати, етикети) върху тях трябва да бъдат проверени, за да се гарантира спазването на законодателството на Общността;
- г) температурата, изисквана от законодателството на Общността, трябва да бъде проверена, за да се гарантира спазването ѝ по време на транспорта;
- д) целият набор от опаковки или мостри, в случай на насипни продукти, трябва да бъде проверен, преди да се извършат сензорна проверка и физически, химически и лабораторни тестове.

Тестовите трябва да бъдат извършени върху цяла серия проби, взети от цялата пратка, която може да бъде частично разтоварена при необходимост, за да се гарантира, че всички части от нея са обхванати.

Проверката трябва да обхване 1 % от артикулите или опаковките в една пратка, от минимум два артикула/пакета до максимум десет.

Все пак, в зависимост от продуктите и условията, ветеринарните органи могат да настояват за по-обширни проверки.

В случай на насипни стоки най-малко пет проби трябва да бъдат взети от различни части на пратката;

- е) когато се извършват произволни лабораторни тестове, които не могат да дадат незабавни резултати, и няма непосредствена опасност за общественото здраве или здравето на животните, пратката може да бъде освободена.

Все пак, когато лабораторните тестове се извършват поради съмнение за нередност или ако предишни тестове са дали положителни резултати, пратките могат да не бъдат освободени, докато тестовите не покажат отрицателен резултат;

- ж) превозните средства трябва да бъдат напълно разтоварени само в следните случаи:
  - товаренето е извършено по начин, който прави невъзможен достъпа до цялата пратка само чрез частично разтоварване,
  - проверките на пробите са разкрили нередности,
  - предишните партии са показали нередности,
  - официалният ветеринар е изразил съмнение за нередности;
- з) след като е завършена физическата проверка, компетентният орган трябва да удостовери проверката чрез затваряне и официално запечатване на всички отворени пакети и чрез повторно запечатване на всички контейнери, след което номерът на печата се вписва в граничния транзитен документ.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТИЕТО

Директива 90/675/ЕИО	Настояща директива
Член 1	Член 1
Член 2, параграф 1	Член 2, параграф 1
Член 2, параграф 2, буква а)	Член 2, параграф 2, буква а)
Член 2, параграф 2, буква б)	Член 2, параграф 2, буква б)
Член 2, параграф 2, буква в)	Член 2, параграф 2, буква в)
Член 2, параграф 2, буква г)	Член 2, параграф 2, буква г)
Член 2, параграф 2, буква д)	Член 2, параграф 2, буква д)
Член 2, параграф 2, буква е)	Член 2, параграф 2, буква е)
Член 2, параграф 2, буква ж)	Член 2, параграф 2, буква ж)
Член 2, параграф 2, буква з)	Член 2, параграф 2, буква к)
Член 3	-
Член 4	-
Член 5	Член 12
Член 6	Член 13
Член 7	-
Член 8, параграф 1	-
Член 8, параграф 2	Член 4, параграф 4, буква б)
Член 8, параграф 3	Член 10
Член 8, параграф 4	Член 9
Член 9	Член 6
Член 10	-
Член 11	-
Член 12	Член 11
Член 13	Член 14
Член 14	Член 16
Член 15	-
Член 16	Член 17
Член 17	Член 18
Член 18	Член 19
Член 18а	Член 21
Член 19	Член 22
Член 20	Член 23
Член 21	Член 25
Член 22	Член 26
Член 23	Член 28
Член 24	Член 29
Член 25	Член 30
Член 26	Член 31
Член 27	-
Член 28	-
Член 29	-
Член 30	-
Член 31	Член 32
Член 32	Член 34
Член 33	Член 36
Приложение I	Приложение I
Приложение II	Приложение II
-	Приложение III